

følgelig tager sin tid. Men grundlaget er det rigtige, og den retningslinje, vi har, er også den rigtige.

Når det så er sagt, er der enkelte elementer, jeg yderligere vil kommentere – jeg tror, fru Pia Larsen nævnte noget om ejendomssalg og i den forbindelse sagde, at det, der stod om det, kunne man også forstå i en børnehaveklasse. Det viser, at vi er nede på et niveau, hvor alle kan være med, og det er jo dejligt. For hvad er det, der står? Der står faktisk, at Slots- og Ejendomsstyrelsen har 62 boliger, hvoraf de 21 har tilknytning til slotte eller parker og 41 er beliggende i eller har tilknytning til kontorejendomme. Sådan forholder det sig, og jeg tror ikke, der foreligger nogen ønsker fra nogen side om, at jeg skal oprette ventelister til Amalienborg eller for den sags skyld Fredensborg. Det tror jeg man godt kan lade ude af billedet.

Men med hensyn til salg af ejendomme vil jeg sige, at når det drejer sig om fredede ejendomme – jeg tror, fru Pia Larsen nævnte nogle tal – viser vores analyse, at hvad angår Nybrogade 6 og Frederiksholms Kanal 26 og 28, vil det altså koste ganske betragtelige beløb at sætte disse ejendomme i stand, før de kan sælges. Og disse udgifter overstiger, hvad vi kan få ind – jeg ved ikke, om det er en god forretning at bruge mange millioner kroner på at sætte noget i stand og så få halvdelen ind – og derfor har vi besluttet, at sådan gør vi ikke.

Den ejendom, vi sætter til salg, ligger i Strandgade 27, og jeg har oven i købet tilføjet, at for at være helt sikker – det er også henvendt til fru Kirsten Jacobsen, for fru Kirsten Jacobsen skal også være med i det – gennemgår vi hele tiden porteføljen for at se, hvad der kan sælges fra. Jeg har da ingen interesse i udlejningsejendomme – hvad skulle jeg bruge dem til? – for det, vi beskæftiger os med i Boligministeriet, er administrationen af Slotsholmen og de ministerier, der ligger dér. Det er det væsentlige. Men i tilknytning til disse ejendomme er der altså lejligheder i forbindelse med kontormiljøer, som ikke uden videre kan udskilles. Det er klart redegjort for i det, vi har skrevet til statsrevisorerne. Jeg vil bare gøre opmærksom på det.

Så kommer det væsentlige, som man har taget op, nemlig privatisering og de to rapporter, der er nævnt. Disse to rapporter supplerer selvfølgelig hinanden, og det skal de også. Den ene rapport siger, at man skal udskille det og det, og den anden rapport siger: Skal vi ikke trække vejret lidt og se, om man er i stand til at udvikle

et koncept, som kan indeholde det, der i dag er hele Slots- og Ejendomsstyrelsens arbejdsområde? Og den siger, at man godt kan gøre det, men at det vil tage 2 år.

Dér har jeg sagt: Det er for lang tid. Nu har vi fået en ny direktør, og han får 3 måneder til at sætte sig ind i arbejdet og 3 måneder til at formulere de tanker, der skal til, og så 3 måneder til at udforme det, så jeg har det på mit bord før sommerferien, og så Folketinget har det derefter, når folketingsåret starter, for at vi kan se, om det er rigtigt, at vi kan, eller ej.

Det vil jeg gerne sige, for det synes jeg er vigtigt, og det skal også være et håndslag til de mange medarbejdere, så de ved, at de er også medansvarlige og en del af den udvikling, der skal ske i Slots- og Ejendomsstyrelsen. Der er ingen, der skal kunne dække sig og sige: Det vil jeg ikke deltage i. De skal alle være med. Og dér er det vigtigt at få afklaret, om det er den korpsånd, som er så nødvendig for, at Slots- og Ejendomsstyrelsens forskellige områder og arbejdsområder kan forstå, at foruden at de er selvstændige, er de også en del af en enhed.

Det, at der kommer en rapport, der siger, at man skal privatisere, er et signal til, at man skal diskutere, hvordan man gør det, skal jeg hilse og sige til dem, der beskæftiger sig med det private erhvervsliv.

Så er der selvfølgelig spørgsmålet om de fælles retningslinjer. Det vil interessere fru Kirsten Jacobsen. Jeg husker, at fru Kirsten Jacobsen nævnte en lang række mennesker fra forskellige ministerier, der boede forskellige steder; men det, vi vil, er at lave nogle fælles retningslinjer for alle ministerier og en vejledning vedrørende de tilfælde, hvor der foreligger en aftale, vi ikke kan komme ud af. Det er klart, at når de kommer væk, skal der være fælles retningslinjer. Vejledningen er for det, der er sket, mens de fælles retningslinjer er for det fremtidige.

Finansministeriet og Boligministeriet vil udarbejde disse retningslinjer. Og jeg behøver ikke at gennemgå, hvad boligreguleringsloven siger om det – overhovedet ikke – for det er den, vi kører efter. Selvfølgelig skal det være anstændige lejer, men det skal følge de lejelsesregler, der nu engang er.

Med hensyn til det usaglige, som fru Kirsten Jacobsen jo havde et spørgsmål om, idet hun spurgte, om ministeren vil finde det usagligt, at ansatte i et ministerium eller en styrelse har fortrinsret til en bolig, vil jeg sige, at det er derfor, jeg har lavet ventelister. Der er lavet ventelister.